

РЕШЕНИЕ

№ 21418

гр. С, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С И

при участието на секретаря П А
като разгледа докладваното от С И Гражданско дело № 20231110146937 по описа за 2023 година

Предявен е иск от Д.К. Г., ЕГН *****, с адрес гр.С, ж.к.М 3 бл., чрез адв.К., със съдебен адрес гр.С, ул. "Т.У." № 2, ет.3, за осъждане на ответника Д. С. Д., ЕГН *****, с адрес с.А, Софийска област, да заплати на ищцата сумата от 3 000.00 лв., частично от 10 000.00 лв., представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди от противоправни деяния на ответника, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 22.08.2023 г., до окончателното плащане на дължимото.

Претендират се направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че през 2020 г., когато ищцата живее в А, се запознава в интернет пространството с ответника Д. Д.. Сочи се, че в резултат на споредели от ответника здравословни проблеми, ищцата е взела решение да го подпомогне финансово. Съобщава се, че през м.октомври 2021 г. ищцата се прибира в България и тогава провежда среща с ответника Д., след която тя решава, че повече не жае да комуникира с него, като му заявява това в онлайн разговор след завръщането си в А. Според ищцата, Д. не приема нейното решение и продължава да търси контакт с нея, което я принуждава да блокира профила му в Фейсбук и Вайбър. Твърди се, че въпреки това, ответникът не спира да звъни по телефона и да изпраща съобщения на ищцата.

Излага се случай от м.март 2022 г., когато ищцата отново се прибира в България и разбира от майка си, че на домашния ѝ адрес е получила колет със счупени и нарязани вещи, като в съобщение до майката на Д. Г. – Й. Ч., ответникът признава, че той е изпратил колета. Сочи се, че през цялото време докато е в България Г. получава съобщения и позвънявания от

ответника, които оказват отрицателно въздействие върху нея и нейните близки. Освен това се съобщава, че ответникът е започнал комуникация и с приятеля на Г. – М, както и с нейна приятелка – Н С. Това негово поведение, според ищцата продължава и след прибирането ѝ в А.

В исковата молба се разказва за следващо посещение на ищцата в България през м.юни 2022 г., когато тя с приятеля си наемат жилище в гр.П, което заварват с отключена врата и картичка с послание от ответника. До сградата е забелязан и самият ответника. Според ищцата това я е притеснило, накарало я е да се чувства бдителна и да стои нащрек.

Обяснява се, че ищцата е решила да отвори изпратените ѝ от ответника съобщения, в които той потвърждава действията си, като признава, че е знаел паролите ѝ и е проследил резервацията на жилището в гр.П, която е направила. В същото време, в тези съобщения, както и в последващи такива, както и в електронни писма, се твърди да са отправени и груби и обидни думи спрямо ищцата.

В исковата молба се заявява, че поради възникнал страх от ответника, ищцата е подала жалба до ОП-П, във връзка с което той е извикан през м.август 2022 г. на разпит в полицията. След това Д. се е отказал да търси контакт с ищцата за кратък период от време. Ищцата отбелязва, че по жалбата ѝ е постановен отказ да се образува досъдебно производство, но същата е подала тжжба за пристъпление оп чл.144а, ал.1 от НК, по която са разпитани свидетели, но производството все още не е приключило.

С оглед на това, че ответникът е продължил да изпраща съобщения и писма на ищцата, тя твърди, че е решила да се обърне към консултантска компания „А“, откъдето криминален лингвист е изготвил лингвистичен анализ на получените писма от ответника и е оформен негов профил.

Ищцата сочи, че с оглед поведението на ответника, тя изпитва силен емоционален стрес при всяка обида, с която се накърнява нейното достойнство, като води и до неприятни емоции у Г.. Отделно от това, последната изпитва и силно притеснение относно живота и здравето си.

Претърпените неимуществени вреди от описаното поведение на ответника, ищецът оценява на 10 000.00 лв., като иска да му бъдат присъдени само 3000.00 лв. от тях.

В срока за отговора, ответникът по делото е депозирала такъв, в който изразява становище по основателността на предявения иск.

Ответникът поддържа становище, че с изнесените твърдения се цели да бъде опетено името му и да бъдат подкопани емоционалната и психическата му устойчивост.

Ответникът не оспорва да притежава паролата на ищцата за достъп до нейни профили в различни платформи, но твърди това да е станало по нейно желание. Освен това в отговора на се оспорват по същество твърденията за съдържението на кореспонденцията между страните, но според Д. в тях се ракрива загрижеността на ответника за ищцата.

Ответникът оспорва да е следял ищцата, както и да я е заплашвал. Изразява становище, че с твърденията в исковата си молба ищцата го набедява и му вмениява извършени деяния.

Ответникът оспорва и заключението в представените лингвистични изследвания, като изтъква и допуснато от ищцата нарушение на личния му живот чрез разпространяване на детайли от него, станали й известни от разкази на Д..

В съдебно заседание ищцата се представлява от пълномощник, който поддържа направените с исковата молба. и отговора към нея съответно искания и възражения.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявеният по делото иск е с правно основание чл.45 от ЗЗД.

За да бъде уважен този иск за непозволено увреждане, ищецът следва да установи кумулативното наличие на следните предпоставки: противоправно поведение, настъпили вреди, причинна връзка между тях и вина.

В случая безспорно по делото е, че страните са се запознали в интернет пространството в края на 2020 г., когато ищцата е била в САЩ, а ответникът в България. Също така не се спори, че при прибиране на ищцата в България, тя е имала лични срещи с ответника, а в останалото време са водили писмена кореспонденция и са провеждали комуникация чрез отдалечен достъп - вайбър, месинджър. Налице са данни по делото и за подадени от ищцата срещу ответника жалби и тѣжби пред компетентните органи - съответно прокуратура и съд, с искане за защита от конкретно посочени действия на Д., окачествени като противоправни.

Тук за пълнота на изложението съдът намира за нужно да отбележи, че не обсъжда представените лингвистични анализи досежно ответника, доколкото по съществото си те представляват частна експертиза, която няма доказателствена стойност в гражданския процес.

По делото като свидетели са разпитани М Г Г и Й В Ч.

Г е съпруг на ищцата и твърди, че не познава лично ответника, а знае за него от самата ищцата. Последната е обяснила на свидетеля, че се е запознала с ответника в някакъв чат, като Д. е имал тежък здравословен проблем, за който ищцата му е помогнала със средства за операция и грижи преди и след това. Според Г, след като ответникът е разбрал за неговото съществуване, отношението му рязко се е променило, агресирал е вербално спрямо ищцата, а до този момент отношенията им са били само на ниво приятелски чат.

Свидетелят разказва за една единствена среща между него и Д., която се е състояла през м.юни 2022 г. в гр.П. Според свидетеля, тогава ответникът го е проследил с ищцата и е влязъл в наетата от тях квартира в гр.П. Обяснява, че става въпрос за малък частен хотел, който се отваря с две ключалки на входа на сградата и вътре в апартамента има електронен ключ с код. Г твърди, че след като са влезли с ищцата, след отваряне на първата ключалка с код, на вратата за жилището е имал о картичка, а вратата е била отворена. Сочи, че картичката е била подписана от ответника и така са разбрали кой я е оставил. Свидетелят

заявява, че с ищцата са разбрали, че някой е влизал в електронната ѝ пощата, от там в сайта за наемане на жилища, като това лице е откраднало е ключовете за достъп - кода, а вратата няма физически ключ и не може да се заключи, при което може да се влезе по всяко време. Според Г, в тази ситуация ищцата е искала да избягат, да се скрият, а самата вечер определя като потрес - изпълнена със страх, който не им е позволил да заспят. Свидетелят обяснява, че на сутринта са видяли човек да се взира в терасата от отсрещната страна на улицата, който ищцата е разпознала и който ответникът индивидуализира като ответника Д.. След като е възприел, че го гледат, ответникът е станал, качил се в колата си и е изчезнал, като повече Г не го е виждал.

След тази среща свидетелят обяснява, че ответникът е агресирал още повече, като е изпращал писма с мръснишки твърдения за ищцата както лично до самата нея, така и до нейни роднини, близки и приятели. На свидетеля са известни изпратен колет до майката на ищцата, писма до самия него и до лица от приятелския кръг на ищцата. Г е категоричен, че по никакъв начин ищцата не е провокира този интерес към себе си. От тези заплахи обаче, според Г, тя изпитва тежка депресия през повечето време, изпаднала е в шок, още повече, че е била бременна, а скоро е и родила /преди 4 месеца/, чувства се омърсена и унижена.

Свидетелката Й Ч е майка на ищцата и в показанията си съобщава факти, идентични с тези, установени при разпита на М Г, досежно генезиса и съдържанието на отношенията между страните. Ч е категорична, че ищцата само е помагала на ответника в преодоляването на негов здравословен проблем, като тя не знае двамата да са имали връзка.

Свидетелката разказва, че на месинджър е получавала съобщения от ответника, в които той я е обвинявал, че заедно с брата на ищцата, ѝ забраняват да се вижда с него и спират любовта им. Ч съобщава на съда, че е получила от ответника през 2021-2022 г. куриерска пратка - огромен пакет, в който е имало нарязани чехли, блузи, натрошени др. вещи, което е предизвикало страх у самата свидетелка, както и безпокойство у дъщеря ѝ.

От споделеното от ищцата Ч знае, че ответникът е започнал да влиза в чатовете на Г., знаел е къде се намира и с кого си е писала, както е започнали да ѝ отправя и заплахи.

Според Ч, ищцата е изпитвала страх от това поведение на ответника.

При тези данни, с оглед необходимостта от извършване на преценката дали дадено деяние е противоправно по смисъла на [чл.45 ЗЗД](#), следва да се обсъди дали същото нарушава установената в цитираната правна норма обща забрана да не се вреди другиму. Противоправно е всяко поведение, причиняващо вреди другиму, включително и неимуществени такива, представляващи търпени негативни психични изживявания - чувство на безпокойство, стрес, безсилие, страх, притеснение. Неправомерни са действията, изразяващи се в намеса в личния живот на друго лице, нежелано поддържане на контакт с такова лице, следенето му физически и в интернет пространството и т.н. В този случай се нарушава установеното в [чл.32, ал.2 КРБ](#) право на лична неприкосновеност.

В случая, от събраните по делото доказателства не се установи по безспорен начин авторството на съобщенията в представената от ищцата кореспонденция по вайбър,

месинджър, електронна поща и т.н., както и тяхната автентичност /още повече, че съдържанието се оспорва изрично от ответника/. Доколкото обаче ответникът не оспорва да е инициатор на вербален и епистоларен контакт с ищцата, то следва да се приеме, че между страните периодично е разменяна кореспонденция, като инициативата за това е на ответника. Извод в тази насока се следва от ангажираните от ищцата писмени и гласни доказателства, а именно, че същата е депозирала жалба и тъжба срещу ответника съответно в прокуратурата и в съда, както и че тя е отправяла многократно молби към него да преустановят контакт. Имайки предвид това, както и обстоятелството, че след заявяване на това желание на Г., Д. е продължил комуникацията си с нея, настоящия състав приема, че се касае за нежелано вмешателство в личния живот на ищцата, като същото е от естество да ограничи нейната лична свобода и личните права от провокираните от ответника чувства на безпокойство, стрес, безсилие, страх, притеснение. Аргументи в този смисъл съдът черпи и от съобщеното от св.М Г относно случая през м.юни 2022 г. в гр.П, когато заедно с ищцата са установили прикване в наето от тях жилище в гр.П от ответника и оставени от него съобщения. Същото значение следва да се отдаде и на случая, при който ответникът е изпратил на майката на ищцата колет с нарязани лични вещи. Независимо, че пратката е адресирана до трето лице, предвид близката родствена връзка между това лице и ищцата, може да се приеме, че съдържанието на колета е в състояние да предизвика целените негативни последици в съзнанието на самата ищца. Според настоящия състав, тези действия на ответника категорично нарушават неприкосновеността на личния живот на ищцата, същите по съществото си представляват психически тормоз и са в състояние да възбудят основателен страх и притеснение у Г., както и чувство за несигурност и реална заплаха.

Независимо от наличието на близки отношения между страните в предходен момент, в какъвто смисъл всъщност има само твърдения от страна на ответника, без да са подкрепени с доказателства, фактът, че ищцата е променила намеренията си и желае да преустанови отношенията си с ответника, е достатъчен, за да се приеме, че продължилия от негова страна контакт и целената близост представляват вмешателство в личния ѝ живот, създават неудобства в семейната и приятелската ѝ среда и нарушават личната ѝ свобода.

С оглед на това съдът приема, че по делото се установи както противоправното поведение на ответника, така и останалите елементи на деликтната отговорност, предвид установената в чл.45, ал.2 от ЗЗД презумпция, която не бе оборена от ответника.

При определяне на конкретния размер на дължимото обезщетение за установения деликт, съдът следва да се ръководи от критерия "справедливост" (ППВС 4/1968 г.), който обаче не е абстрактен, а включва комплексна оценка на установените по делото факти, свързани с характера на увреждането, начина на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено и др.

В случая ангажираните доказателства относно емоционалното състояние на ищцата след инцидента са доста пестеливи. Установи се, че тя е изпитвала психически и емоционален дискомфорт, свързан от една страна с предприетото от ответника вмешателство в личния ѝ живот и предизвиканите вследствие на това чувства на страх, притеснение и безпокойство.

От друга страна Г. се е чувствала унижена и омърсена от действията на ответника спрямо нея.

Всички тези неимуществени вреди съдът намира, че са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на Д., като съобразявайки социално-икономическите условия в страна, приема, че следващото се за тях справедливо обезщетение е в размер на предявения иск от 3000.00 лв.

Като законна последица от уважаването на иска, върху приетата за основателна сума следва да се присъди законна лихва от подаване на исковата молба - 22.08.2023 г., до окончателното плащане на дължимото.

С оглед изхода на делото, единствено ищцата има право на разноски, каквото искане е направила и пълномощникът ѝ е представил списък по чл.80 от ГПК, приложен на л.120 от делото. Претендираните в последния разходи са за адвокатско възнаграждение от 600.00 лв., което в договора за правна защита и съдействие, е отбелязано, че е платено по банков път и е представено извлечение от банкова сметка, както и за държавна такса, за която е приложен платежен документ. С оглед на това, тези разходи следва да се поставят изцяло в тежест на ответника.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. С. Д., ЕГН *****, с адрес с.А, Софийска област, да заплати на Д К. Г., ЕГН *****, с адрес гр.С, ж.к.М 3 бл..., сумата от 3 000.00 лв., заявена като частична претенция от вземане в пълен размер от 10 000.00 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от противоправни деяния на ответника, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 22.08.2023 г., до окончателното плащане на дължимото.

ОСЪЖДА Д. С. Д., ЕГН *****, с адрес с.А, Софийска област, да заплати на Д К. Г., ЕГН *****, с адрес гр.С, ж.к.М 3 бл..., сумата от 720.00 лв., представляваща направени от последната разноски по делото, съобразно изхода му.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____